

**Bryssel den 9 oktober 2024
(OR. en)**

14370/24

**Interinstitutionellt ärende:
2024/0243(NLE)**

**UD 209
MED 43
COMER 118
ECOFIN 1121
POLCOM 269**

FÖRSLAG

från:	Europeiska kommissionens generalsekreterare, undertecknat av Martine DEPREZ, direktör
inkom den:	9 oktober 2024
till:	Thérèse BLANCHET, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2024) 441 final
Ärende:	Förslag till RÅDETS BESLUT om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats genom den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung vad gäller ändring av beslut nr 1/2023 av gemensamma kommittén, som blir tillämpligt den 1 januari 2025, med avseende på användning av elektroniskt utfärdade varucertifikat inom ramen för den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung

För delegationerna bifogas dokument – COM(2024) 441 final.

Bilaga: COM(2024) 441 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 9.10.2024
COM(2024) 441 final

2024/0243 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats genom den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung vad gäller ändring av beslut nr 1/2023 av gemensamma kommittén, som blir tillämpligt den 1 januari 2025, med avseende på användning av elektroniskt utfärdade varucertifikat inom ramen för den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung

MOTIVERING

1. FRÅGA SOM BEHANDLAS I FÖRSLAGET

Detta förslag avser ett beslut om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats genom den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung (*gemensamma kommittén*) i samband med det planerade antagandet av ett beslut om användning av elektroniskt utfärdade varucertifikat.

2. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

2.1. Den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung

I den regionala konventionen om Europa-Medelhavstäckande regler om förmånsursprung¹ (*konventionen*) anges ursprungsregler för varor som är föremål för handel enligt relevanta avtal som ingåtts mellan de fördragsslutande parterna.

Konventionen fastställer en multilateral ram med ursprungsregler för ett nätverk av frihandelsavtal och får inte påverka tillämpningen av de principer som fastställs i dessa avtal. Konventionen medger tillämpning av diagonal kumulation mellan de 25 fördragsslutande parterna i konventionen: Europeiska unionen, Island, Liechtenstein, Norge, Schweiz, Algeriet, Egypten, Israel, Jordanien, Libanon, Marocko, Palestina², Syrien, Tunisien, Turkiet, Albanien, Bosnien och Hercegovina, Nordmakedonien, Montenegro, Serbien, Kosovo*, Färöarna, Republiken Moldavien, Georgien och Ukraina (*de fördragsslutande parterna*). Konventionen trädde i kraft för unionens del den 1 maj 2012.

Konventionen ändrades genom beslut nr 1/2023 av gemensamma kommittén för den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung av den 7 december 2023 om ändring av den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung (*den reviderade konventionen*). Det beslutet träder i kraft den 1 januari 2025³.

2.2. Gemensamma kommittén

Den gemensamma kommitté som inrättats genom artikel 3.1 i konventionen ska anta ändringar av konventionen, administrera den och säkerställa att den genomförs på ett riktigt sätt, i enlighet med artikel 4. I enlighet med artikel 12 i gemensamma kommitténs arbetsordning ska dess beslut antas enhälligt av de fördragsslutande parter för vilka konventionen har trätt i kraft och som är närvarande eller företrädde vid mötet i gemensamma kommittén.

De fördragsslutande parter för vilka konventionen har trätt i kraft har rösträtt. Varje fördragsslutande part har en röst.

2.3. Akt som planeras av gemensamma kommittén

Under sitt 16:e möte ska gemensamma kommittén anta ett beslut om användning av elektroniskt utfärdade varucertifikat (*den planerade akten*).

¹ EUT L 54, 26.2.2013, s. 4.

² Denna beteckning ska inte uppfattas som ett erkännande av en palestinsk stat och påverkar inte de enskilda medlemsstaternas ståndpunkter i frågan.

* Denna beteckning påverkar inte ståndpunkter om Kosovos status och är i överensstämmelse med FN:s säkerhetsråds resolution 1244 och med Internationella domstolens utlåtande om Kosovos självständighetsförklaring.

³ EUT L, 2024/390, 19.2.2024.

Syftet med den planerade akten är att fastställa de allmänna villkoren för godtagande av elektroniskt utfärdade varucertifikat inom ramen för konventionen.

Den planerade akten kommer att bli bindande för de fördragsslutande parterna i enlighet med artikel 4.3 a i konventionen, där följande anges: ”Gemensamma kommittén ska genom beslut anta [...] ändringar av konventionen [...]”. Vidare anges följande i artikel 4.3 sista meningen: ”De beslut som avses i denna punkt ska sättas i kraft av de fördragsslutande parterna i enlighet med deras egen lagstiftning.”

Denna ändring av beslut nr 1/2023 av gemensamma kommittén bör träda i kraft den 1 januari 2025.

3. DEN STÅNDPUNKT SOM SKA INTAS PÅ UNIONENS VÄGNAR

I början av 2020 underrättade Europeiska kommissionen de fördragsslutande parterna i konventionen om att en majoritet av handelsparterna fann det omöjligt att tillhandahålla varucertifikat för förmånsändamål på vederbörligt sätt (dvs. undertecknade för hand, stämplade i bläck eller i rätt pappersformat). Orsaken till detta var att kontakterna mellan tullförvaltningar och de ekonomiska aktörerna i ett flertal fördragsslutande parter hade avbrutits på grund av covid-19-pandemin.

Undantagsåtgärder antogs på ömsesidig grund för att säkerställa ett fullständigt genomförande av ordningen. Tullmyndigheterna uppmanades att godta elektroniskt utfärdade varucertifikat för förmånsändamål. De var elektroniskt utfärdade med digital signatur, berörda myndigheters stämpel eller sigill, eller en kopia i elektroniskt format eller pappersformat (skannad eller tillgänglig på nätet).

De fördragsslutande parterna konstaterade att de undantagsåtgärder som antogs på grund av covid-19-pandemin var fördelaktiga för förmånshandeln och ville fortsätta med den goda praxis som infördes genom undantagsåtgärderna. De förstod i detta sammanhang vikten av att införa elektroniska medel och arbeta tillsammans mot ett gemensamt system som grundar sig på elektroniska ursprungsbevis och ett elektroniskt administrativt samarbete i Europa–Medelhavsregionen.

De fördragsslutande parterna anser att övergången till ett system som utfärdar elektroniska varucertifikat och möjliggör elektroniskt administrativt samarbete inom ramen för konventionen är ett första steg mot en fullständig digitalisering av ursprungsbevis i hela Europa–Medelhavsregionen. Detta bör särskilt ses i ljuset av det kommande ikraftträdandet av ändringen av konventionen (*den reviderade konventionen*).

För att säkerställa en enhetlig tillämpning av bestämmelserna om ursprungsbevis i form av varucertifikat som utfärdas elektroniskt i Europeiska unionen planerar kommissionen att inrätta ett elektroniskt system för i) inlämnande av ansökningar om elektroniskt utfärdade varucertifikat, ii) utfärdande av dessa certifikat och iii) lagring av information och informationsutbyte mellan medlemsstaternas tullmyndigheter och med fördragsslutande parter i konventionen. Det elektroniska systemet för ursprungsbevis (EU:s e-PoC-system) bör inrättas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 och dess tillämpningsföreskrifter.

Den 7 december 2023 antog gemensamma kommittén rekommendation nr 1/2023⁴ om användning av elektroniskt utfärdade varucertifikat inom ramen för konventionen.

I rekommendationen anges ett antal villkor. När dessa är uppfyllda kan ett ursprungsbevis skapas i form av ett varucertifikat EUR.1 som kan godtas av den importerande parten.

⁴ EUT L, 2024/243, 15.1.2024.

Dessa villkor är identiska med dem i detta förslag som fastställer de allmänna villkoren för elektroniskt utfärdade ursprungsbevis.

I syfte att skapa en tydlig rättslig ram och säkerställa en konsekvent användning av elektroniska certifikat i samband med övergången från den nuvarande konventionen till den reviderade konventionen, som träder i kraft den 1 januari 2025, bör konventionen ändras i enlighet med detta för att fastställa de allmänna villkoren för elektroniskt utfärdade ursprungsbevis i enlighet med artikel 17.4 i tillägg I.

4. RÄTTSLIG GRUND

4.1. Förfarandemässig rättslig grund

4.1.1. Principer

I artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) föreskrivs att beslut ska antas ”om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram”.

Begreppet *akter med rättslig verkan* omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga. Det omfattar även instrument som inte har bindande verkan enligt internationell rätt, men som är ”ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”⁵.

4.1.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Gemensamma kommittén är ett organ som inrättats genom ett avtal, nämligen den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung.

Den akt som ska antas av gemensamma kommittén utgör en akt med rättslig verkan. Den planerade akten kommer att vara bindande enligt internationell rätt i enlighet med artikel 4.3 i den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung. Den planerade akten varken kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram.

Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.9 i EUF-fördraget.

4.2. Materiell rättslig grund

4.2.1. Principer

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget är främst beroende av syftet med och innehållet i den planerade akt avseende vilken en ståndpunkt intas på unionens vägnar.

4.2.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Det huvudsakliga syftet med och innehållet i den planerade akten rör den gemensamma handelspolitiken.

Den materiella rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 207.4 första stycket i EUF-fördraget.

4.3. Slutsats

Den rättsliga grunden för det föreslagna beslutet bör vara artikel 207.4 första stycket jämförd med artikel 218.9 i EUF-fördraget.

⁵ Domstolens dom av den 7 oktober 2014, Tyskland/rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punkterna 61–64.

5. OFFENTLIGGÖRANDE AV DEN PLANERADE AKTEN

Eftersom gemensamma kommitténs akt kommer att ändra konventionen är det lämpligt att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning* efter antagandet.

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i den gemensamma kommitté som inrättats genom den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung vad gäller ändring av beslut nr 1/2023 av gemensamma kommittén, som blir tillämpligt den 1 januari 2025, med avseende på användning av elektroniskt utfärdade varucertifikat inom ramen för den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.4 första stycket jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och
av följande skäl:

- (1) Den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung (*konventionen*) ingicks av unionen genom rådets beslut 2013/94/EU¹ och trädde i kraft för unionens del den 1 maj 2012.
- (2) I enlighet med artikel 4.1 och 4.3 a i konventionen får den gemensamma kommitté som inrättats genom konventionen (*gemensamma kommittén*) genom beslut anta ändringar av konventionen.
- (3) Gemensamma kommittén kommer vid sitt 16:e möte anta ett beslut om användning av elektroniskt utfärdade varucertifikat.
- (4) Konventionen ändrades genom beslut nr 1/2023 av gemensamma kommittén², som träder i kraft den 1 januari 2025. Den 7 december 2023 antog gemensamma kommittén rekommendation nr 1/2023³ om användning av elektroniskt utfärdade varucertifikat inom ramen för konventionen. I syfte att skapa en tydlig rättslig ram och säkerställa en konsekvent användning av elektroniska varucertifikat i samband med övergången från konventionens nu gällande regler till konventionens reviderade regler, som träder i kraft den 1 januari 2025, bör beslut nr 1/2023 ändras så att den reviderade konventionen inbegriper de allmänna villkoren för elektroniskt utfärdade ursprungsbevis i artikel 17.4 i tillägg I till den reviderade konventionen.

¹ Rådets beslut 2013/94/EU av den 26 mars 2012 om ingående av den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung (EUT L 54, 26.2.2013, s. 3, ELI: [http://data.europa.eu/eli/dec/2013/94\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/dec/2013/94(1)/oj)).

² Beslut nr 1/2023 av gemensamma kommittén för den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung av den 7 december 2023 om ändring av den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung (EUT L, 2024/390, 19.2.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2024/390/oj>).

³ Rekommendation nr 1/2023 av gemensamma kommittén för den regionala konventionen om Europa–Medelhavstäckande regler om förmånsursprung av den 7 december 2023 om användning av elektroniskt utfärdade varucertifikat (EUT L, 2024/243, 15.1.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2024/243/oj>).

- (5) Det är lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i gemensamma kommittén, eftersom gemensamma kommitténs beslut kommer att vara bindande för unionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar under det 16:e mötet i gemensamma kommittén ska grundas på det utkast till akt av gemensamma kommittén som åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till kommissionen.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*